

20 Σεπτεμβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Ευστάθιος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 20 Σεπτεμβρίου, η Αγία μας Εκκλησία, ενώ διαρκεί η εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, τιμά τη μνήμη του Μεγαλομάρτυρος Ευσταθίου, της συζύγου του Θεοπίστης και των δύο υιών τους, Αγαπίου και Θεοπίστου, καθώς και του Αγίου Μελετίου, επισκόπου Κύπρου.

- Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Ο άγιος μεγαλομάρτυς Ευστάθιος

Μια κατηγορία αγίων της Εκκλησίας μας είναι αυτή των στρατιωτικών. Μάλιστα η αγιασμένη αυτή τάξη ανάδειξε πλήθος Μαρτύρων στα πρωτοχριστιανικά χρόνια. Ένας από αυτούς είναι και ο άγιος Μεγαλομάρτυρας Ευστάθιος.

Έζησε στα χρόνια του Τραϊανού (98-117) και του Αδριανού (117-138). Ήταν στρατιωτικός και υπηρετούσε ως ανώτερος αξιωματικός στον ρωμαϊκό στρατό. Το όνομά του ήταν Πλακίδας και ήταν ειδωλολάτρης. Παρ' όλα αυτά όμως ήταν δίκαιος άνθρωπος και εγκρατής στις επιθυμίες του. Είχε ευγενική ψυχή και έδειχνε συμπόνια προς τους αναξιοπαθούντες. Η σύζυγός του ονομαζόταν Τατιανή και είχαν αποκτήσει δύο γιούς. Έχαιρε μεγάλης εκτιμήσεως στο στράτευμα και την κοινωνία.

Ένα ανεξήγητο θαύμα στάθηκε αφορμή να μεταστραφεί στο χριστιανισμό και να αφήσει για πάντα την δεισιδαίμονα ειδωλολατρία. Είχε πάει για κυνήγι στο δάσος με τη συνοδεία στρατιωτών του. Του άρεσε να κυνηγά ελάφια. Ξαφνικά είδε ένα υπερμεγέθη ελάφι, το οποίο άρχισε να το κυνηγά για να το σκοτώσει. Όμως είδε με έκπληξη πως ανάμεσα στα μεγάλα κέρατά του έφερε έναν λαμπερό σταυρό, με τη μορφή εσταυρωμένου άνδρα. Ταυτόχρονα άκουσε μια παράξενη φωνή από το μέρος του ελαφιού, η οποία του έλεγε: «Πλακίδα γιατί με διώκεις; Εγώ είμαι ο Χριστός, τον Οποίο τιμάς με τις αρετές σου, αλλά δε με γνωρίζεις!». Ήταν η φωνή του Κυρίου Ιησού Χριστού, η ίδια η οποία είχε μεταστρέψει, με ίδια λόγια, τον απόστολο των Εθνών Παύλο στην αληθινή πίστη.

Ο στρατηγός Πλακίδας σάστισε και έπεσε από το άλογό του. Όταν συνήρθε

ρώτησε τον άόρατο συνομιλητή του: «Ποιος είσαι; Φανερώσου για να σε γνωρίσω». Η φωνή ξανακούστηκε: «Εγώ είμαι ο αληθινός Θεός, ο ποιητής του ουρανού και της γης. Ο Υιός του Θεού που έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία του κόσμου». Στρατηγός συνταράχτηκε από το παράδοξο συμβάν. Η αγαθή ψυχή του δέχτηκε τη σωτήρια αποκάλυψη και ομολόγησε: «Ναι Κύριε σε πιστεύω, δείξε μου τι να κάνω». «Να πας στον επίσκοπο να ζητήσεις να βαπτιστείς Χριστιανός εσύ και η οικογένειά σου»!

Γεμάτος συγκίνηση και άφατη χαρά ο Πλακίδας επέστρεψε αμέσως στο σπίτι του, όπου διηγήθηκε το σωτήριο όραμά του στους οικείους του και τους ανακοίνωσε την απόφασή του να ασπασθεί τη νέα πίστη, η οποία διώκονταν με μανία από το ρωμαϊκό κράτος και τα σκοταδιστικά ειδωλολατρικά ιερατεία. Κατόπιν έτρεξαν όλοι μαζί στον επίσκοπο της πόλεως και ζήτησαν να βαπτιστούν. Εκείνος, αφού τους κατήχησε, τους έδωσε το Άγιο Βάπτισμα. Ο Πλακίδας μετονομάστηκε σε Ευστάθιος, η σύζυγός του σε Θεοπίστη και τα παιδιά του Αγάπιος και Θεόπιστος. Άλλαξαν τα ονόματά τους διότι ήθελαν να αφήσουν για πάντα στη λήθη το ειδωλολατρικό τους παρελθόν.

Μετά το βάπτισμά του ο Ευστάθιος έσπευσε στο σημείο του θαύματος. Έπεσε μπρούμυτα στη γη για να ευχαριστήσει το Χριστό για τη μεγάλη δωρεά της σωτηρίας του και της οικογένειάς του.

Όμως ο φθονερός διάβολος κήρυξε ανοιχτό πόλεμο με τον νεοφώτιστο Ευστάθιο. Ο Τραϊανός τον απέλυσε από το στρατό, όταν πληροφορήθηκε ότι έγινε Χριστιανός. Φοβερός λοιμός ξέσπασε στην περιοχή που ζούσε. Αρρώστησαν βαριά και σώθηκαν από θαύμα από το θάνατο. Έχασαν επίσης την περιουσία τους και γι' αυτό αποφάσισαν να μεταναστεύσουν στην Αίγυπτο. Αλλά ο πόλεμος του διαβόλου εναντίον τους συνεχίστηκε. Η αγαπημένη του γυναίκα απήχθη και χάθηκαν τα παιδιά του. Ο ίδιος γεμάτος θλίψη έφτασε σε μια πόλη που ονομαζόταν Βάδησος, όπου άρχισε να εργάζεται χειρονακτικά προσευχόμενος να ξαναβρεί την οικογένειά του. Το θαύμα έγινε, ο Θεός εισάκουσε τις θερμές προσευχές του και ξανάσμιξε με την αγαπημένη του σύζυγο και τα παιδιά του.

Ύστερα από καιρό πέρασε ο λοιμός και ξαναγύρισε στην πατρίδα του. Παράλληλα ο αυτοκράτορας Τραϊανός, τον αποκατέστησε και του έδωσε εντολή να ηγηθεί εκστρατείας κατά βαρβάρων, οι οποίοι απειλούσαν τη Ρώμη, λόγω της ανδρείας του. Στρατολόγησε και τα παιδιά του και κατατρόπωσε τους εισβολείς. Κυρίευσε άπαρτα φρούρια και ελευθέρωσε χιλιάδες αιχμαλώτους. Κατόπιν γύρισε θριαμβευτής στη Ρώμη. Αλλά το 117 είχε πεθάνει ο Τραϊανός και στο θρόνο ανέβηκε ο ανεπιός του Αδριανός, ο οποίος μισούσε με πάθος τους Χριστιανούς και εγκαινίασε νέους σκληρούς διωγμούς εναντίον τους. Ο νέος αυτοκράτορας βγήκε

να προϋπαντήσει το γενναίο στρατηλάτη Ευστάθιο, να τον συγχαρεί και να τον τιμήσει για τη σωτηρία του κράτους.

Το πρώτο πράγμα που του ζήτησε Αδριανός ήταν να θυσιάσει στο «θεό» Απόλλωνα, τον οποίο θεωρούσε σωτήρα της Ρώμης και προσωπικό του προστάτη και στους άλλους «θεούς». Όμως ο ηρωικός Ευστάθιος του αποκρίθηκε με θάρρος και παρρησία: «Είμαι Χριστιανός αυτοκράτορά μου. Πιστεύω στον αληθινό Θεό και μην ελπίζει να θυσιάσω στα άψυχα ξόανα των σιχαμερών ειδωλολατρικών «θεών».

Ο θρησκομανής και ακόλαστος αυτοκράτορας έγινε θηρίο από το θυμό του. Αντί για τιμές, διέταξε να του αφαιρέσουν τη στολή του στρατηγού και με κολακείες προσπαθούσε να τον μεταπείσει. Αλλά εκείνος έμεινε σταθερός στην πίστη του, όπως και η οικογένειά του. Τότε άρχισαν τα βασανιστήρια. Τους οδήγησαν σε μια πεδιάδα και αμόλησαν ένα πεινασμένο λιοντάρι να τους κατασπαράξει. Εκείνο όμως τους σεβάστηκε και δεν τους έβλαψε, αλλά σαν υπάκουο σκυλάκι τους κουνούσε φιλικά την ουρά του! Μετά από αυτό διέταξε να κατασκευάσουν ένα μεγάλο χάλκινο βόδι, να το πυρακτώσουν και να τους κλείσουν μέσα, να πεθάνουν μαρτυρικό θάνατο. Εκείνοι μπήκαν με ευχαρίστηση στον φοβερό κλίβανο, όπου προσευχόμενοι άφησαν οι ψυχές τους τα εγκόσμια και πέταξαν στα ουράνια. Όταν άνοιξαν οι δήμιοι τον κλίβανο βρήκαν άθικτα τα τίμια λείψανά τους, γεγονός που έκαμε πολλούς ειδωλολάτρες να ομολογήσουν πίστη στο Χριστό. Τα έθαψαν με τιμές οι διωκόμενοι Χριστιανοί. Η μνήμη τους τιμάται στις 20 Σεπτεμβρίου.